

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 165

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 iulie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 38 din 3 aprilie 1996.....	1-3		
Decizia nr. 77 din 25 iunie 1996.....	3-4		
★			
Decizia nr. 43 din 24 aprilie 1996.....	5-6	596.	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
575. — Hotărâre privind transferul, fără plată, al active- lor și pasivelor unor compartimente din cadrul		Institutului de Cercetări și Proiectări pentru Mașini Electrice, Transformatoare, Echipamente Electrice și Tracțiune Craiova la Societatea Comercială „Electroputere” — S.A. Craiova	6-7
		— Hotărâre privind transmiterea unor imobile în pro- prietatea publică a statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38*) din 3 aprilie 1996

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat fără citarea părților potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar, constată următoarele:

Prin încheierile din 21 decembrie 1995 și din 17 ianuarie 1996, Curtea de Apel Oradea — Secția civilă — a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituțio-

nalitate a art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 76/1992, invocată de apelantele pârâte Societatea Comercială „Crișana Comtur” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.594 C/1995 și Societatea Comercială „Bonaluci Prod.” — S.R.L. Oradea în Dosarul nr. 1.426 C/1995.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 76/1992, care obligă pe debitorii — agenți economici, indiferent de forma de organizare și de tipul de proprietate — de a plăti o penalitate de 4% pentru fiecare zi de întârziere și autorizează Guvernul de a actualiza nivelul acestei penalități în raport cu evoluția ratei dobânzii la creditele bancare, sunt contrare prevederilor art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție. Prevederile legale menționate încalcă libertatea contractuală, prin dispoziții guvernamentale neputându-se stabili clauze obligatorii ale

unui contract. O asemenea practică legislativă ar fi, totodată, similară celei din economia centralizată.

Curtea de Apel Oradea, exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, apreciază că excepția nu este întemeiată, dispozițiile art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 76/1992 neîncalcând libertatea contractuală reglementată de art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, fiind vorba de o clauză penală accesorie, care devine exigibilă numai în situația în care debitorul ar urma să fie obligat prin hotărâre judecătorească la daune-interese.

Judecătoria Oradea, prin Încheierea din 8 decembrie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 10.739/1994, a sesizat, de asemenea, Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 din Legea nr. 76/1992, ridicată de pârâțul Pantea Ilie.

În motivarea excepției se arată că dispozițiile art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 76/1992 sunt în contradicție cu prevederile art. 134 din Constituție.

Exprimându-și opinia, Judecătoria Oradea consideră că dispozițiile art. 7 alin. 2 din Legea nr. 76/1992 sunt în contradicție cu cele ale art. 134 din Constituție, întrucât obligația prevăzută în sarcina părților nu are în vedere ordinea publică sau bunele moravuri.

Prin Încheierea din 19 februarie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 2.234/1995, Tribunalul Ialomița a sesizat, din oficiu, Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 76/1992, considerând că aceste dispoziții, prin impunerea unor sancțiuni sub forma penalităților de întârziere în raporturile comerciale dintre agenții economici, în lipsa unei convenții în acest sens a părților contractante, constituie o încălcare a principiilor economiei de piață și, în special, a principiului libertății comerțului, ignorându-se astfel prevederile art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție.

În fine, Tribunalul Bihor, prin Încheierea din 19 februarie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 1.874/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 din Legea nr. 76/1992 invocată de pârâta Societatea Comercială „TVS Holding” — S.R.L. Oradea.

Motivând excepția ridicată, Societatea Comercială „TVS Holding” — S.R.L. Oradea susține că dispozițiile susmenționate contravin prevederilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție deoarece încalcă libertatea contractuală, fiind similare practicilor legislative din economia centralizată.

Opinia Tribunalului Bihor este că prin art. 7 din Legea nr. 76/1992 se aduce atingere libertății contractuale a partenerilor comerciali, astfel încât dispoziția respectivă contravine prevederilor art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate invocate privesc aceeași dispoziție legală, art. 7 din Legea nr. 76/1992, și pentru mai buna administrare a justiției, judecătorul-raportor a propus conexarea dosarelor nr. 12 C/1996, nr. 13 C/1996, nr. 20 C/1996 și nr. 24 C/1996 la Dosarul nr. 3 C/1996.

CURTEA,

având în vedere încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/1992, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Curtea Constituțională, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, constată că este legal investită și este competentă să soluționeze excepțiile.

Dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/1992 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate și Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 89 din 4 octombrie 1995, rămasă definitivă, ca urmare a respingerii recursului, prin Decizia nr. 18 din 27 februarie 1996, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 8 aprilie 1996.

Prin deciziile menționate, Curtea a statuat că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/1992 sunt constituționale, atât sub aspectul concordanței cu prevederile art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție, cât și cu alte prevederi constituționale, întrucât prin acestea se reglementează obligația statului de a asigura libertatea comerțului, ceea ce nu înseamnă consacrarea, prin legea fundamentală a țării, a dezinteresului total al statului asupra modului în care se desfășoară relațiile economice într-o economie de piață, cu atât mai mult cu cât ele au loc într-o dificilă perioadă de tranziție. Statul, în considerarea obligației sale prevăzute la art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, este în măsură să introducă, prin mijloacele legale ce îi stau la dispoziție, mecanisme financiare și juridice apte să descurajeze pe rău-platnici, evitând blocajul financiar și constituind, pe această cale, un minimum de garanție pentru agenții economici corecți, fapt care corespunde interesului public ca economia națională să funcționeze corespunzător în condițiile proprii economiei de piață.

Posibilitatea limitării prin lege a libertății de voință a părților, în caz de neexecutare a obligațiilor asumate, este stabilită și de prevederile art. 1088 din Codul civil, precum și de cele ale art. 43 din Codul comercial.

Cât privește argumentul că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/1992, prin care se autorizează Guvernul să actualizeze nivelul penalităților, sunt neconstituționale întrucât „prin dispoziții guvernamentale nu se pot stabili clauze obligatorii ale unui contract”, acesta urmează să fie respins, dat fiind că, în cazul în care este vorba, clauza contractuală s-a stabilit prin lege, iar nu printr-un act al Guvernului, acesta având de realizat cel mult o operație aritmetică pentru actualizarea nivelului sancțiunii.

Considerentele care fundamentează deciziile Curții Constituționale nr. 89 din 4 octombrie 1995 și nr. 18 din 27 februarie 1996 subzistă și în speța de față, întrucât nu există nici un element nou care să le infirme și deci să facă necesară reconsiderarea lor.

Față de cele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Conexează dosarele nr. 12 C/1996, nr. 13 C/1996, nr. 20 C/1996 și nr. 24 C/1996 la Dosarul nr. 3 C/1996.
2. Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 76/1992, invocate de Societatea Comercială „Crisana Comtur” — S.R.L. în Dosarul nr. 1.594/C/1995 al Curții de Apel Oradea, de Societatea Comercială „Eonuloc Prod” — S.R.L. Oradea în Dosarul nr. 1.426 C/1995 al Curții de Apel Oradea, de

Pantea Ilie în Dosarul nr. 10.739/1994 al Judecătoriei Oradea, de Tribunalul Ialomița, din oficiu, în Dosarul nr. 2.234/1995 și de Societatea Comercială „TVS Holding” — S.R.L. Oradea în Dosarul nr. 1.874/1995 al Tribunalului Bihor.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 3 aprilie 1995.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 77

din 25 iunie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea recursului declarat de Pantea Ilie împotriva Deciziei nr. 38, pronunțată la data de 3 aprilie 1996, prin care Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 25 iunie 1996, în lipsa părților legal citate.

Magistratul-asistent referă asupra recursului.

Dosarul aflându-se în stare de judecată, președintele completului de judecată acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea recursului, apreciind că decizia atacată este legală și temeinică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 38 din 3 aprilie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 76/1992.

În considerentele deciziei s-a reținut că aceste dispoziții sunt constituționale, atât sub aspectul concordanței cu prevederile art. 134 alin. (1) și alin. (2) din Constituție, cât și cu alte prevederi constituționale, întrucât, tocmai în considerarea obligației prevăzute la art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, statul este în măsură să introducă, prin mijloacele legale ce îi stau la dispoziție, mecanisme financiare și juridice apte să descurajeze pe rău-platnici, evitând blocajul financiar și constituind, pe această cale, un minimum de garanție pentru agenții economici corecți. Cât privește argumentul că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/1992, prin care se autorizează guvernul să actualizeze nivelul penal-

tăților, ar fi neconstituționale întrucât „prin dispoziții guvernamentale nu se pot stabili clauze obligatorii ale unui contract”, Curtea a reținut că respectivele dispoziții au fost adoptate prin lege, iar nu printr-un act al Guvernului, acesta având de realizat cel mult „o operație aritmetică” pentru actualizarea nivelului penalităților. În sprijinul soluției date în fond au fost invocate, de asemenea, considerentele care fundamentează deciziile Curții Constituționale nr. 89 din 4 octombrie 1995 și nr. 18 din 27 februarie 1996, care subzistă, apreciindu-se că nu există nici un element nou care să facă necesară reconsiderarea lor.

Împotriva acestei decizii Pantea Ilie a declarat recurs pentru următoarele motive:

1. În temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională s-a pronunțat în fond fără citarea recurentului, încălcându-se astfel prevederile art. 304 pct. 5 din Codul de procedură civilă. Recurentul consideră că astfel a fost împiedicat: a) să ceară amânarea cauzei în vederea angajării unui apărător; b) să-și desemneze un apărător; c) să recuze pe unii dintre membrii completului de judecată, în temeiul art. 27 pct. 7 din Codul de procedură civilă.

2. În contextul primului motiv de recurs, recurentul a invocat, de asemenea, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, întrucât prin aceste prevederi sunt încălcate dispozițiile art. 21 și ale art. 24 din Constituție, adică accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

3. În fond, recurentul a invocat faptul că decizia Curții Constituționale care face obiectul recursului este „esențialmente greșită”, întrucât, prin raportare la prevederile art. 134 din Constituție, rezultă că, încălcându-se aceste prevederi, prin dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/1992 „s-au stabilit clauze obligatorii în convenții comerciale”.

În temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 s-a solicitat Camerelor Parlamentului și Guvernului comunicarea punctelor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră „că nu se poate reține neconstituționalitatea prevederilor art. 7 din Legea nr. 76/1992 și că excepția este lipsită de clasor

deoarece Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 89 din 4 octombrie 1995, rămasă definitivă, ca urmare a respingerii recursului, prin Decizia nr. 18 din 27 februarie 1996, hotărând că dispozițiile atacate sunt constituționale. În continuare, se arată că, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, „deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor“.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/1992, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

1. Motivul de recurs vizând soluționarea excepției în fond ca vădit nefondată, fără citarea părților, nu este întemeiat. Potrivit art. 16 din Legea nr. 47/1992, procedura jurisdicțională prevăzută de această lege se completează cu regulile procedurii civile, în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale, iar compatibilitatea se hotărăște exclusiv de către Curte. Din prevederile art. 16 al Legii nr. 47/1992 rezultă că normele comune de procedură civilă au, în materie de contencios constituțional, un caracter subsidiar, ele aplicându-se numai dacă, printr-un text de lege expres, nu se prevede altfel sau, chiar în lipsa unui text expres derogatoriu, dacă ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale. Or, prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 sunt derogatorii de la normele cuprinse în Codul de procedură civilă. În sensul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi, completul de judecată poate să respingă excepția de neconstituționalitate fără citarea părților. Cu privire la un incident identic, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 19 din 27 februarie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 8 aprilie 1996.

Deci, în legătură cu constituționalitatea prevederilor art. 7 din Legea nr. 76/1992, se constată că nu există motive care să îndepărteze Curtea de la soluțiile anterioare pronunțate în materie prin deciziile nr. 89 din 4 octombrie 1995 și nr. 18 din 27 februarie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 8 aprilie 1996.

Având în vedere considerentele expuse, prevederile art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A. c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Pantea Ilie împotriva Deciziei nr. 38 pronunțată de Curtea Constituțională la data de 3 aprilie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 25 iunie 1996.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

2. În cadrul primului motiv de recurs, recurentul invocă, pentru prima dată, însăși neconstituționalitatea prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, prevederi prin care ar fi încălcate dispozițiile art. 21 și ale art. 24 din Constituție.

Excepția de neconstituționalitate invocată direct în recurs nu poate fi primită, deoarece din economia reglementărilor constituționale în materie, precum și din cele ale Legii nr. 47/1992 rezultă că aceasta nu poate fi invocată pentru prima dată în fața Curții Constituționale, astfel cum s-a statuat și prin Decizia nr. 97 din 24 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996.

Abstracție făcând de regulile imperative cu privire la procedura invocării excepției de neconstituționalitate, rezolvarea excepției în condițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 nu contravine prevederilor art. 21 și ale art. 24 din Constituție, deoarece accesul la justiția constituțională nu este împiedicat prin modul de deliberare a completului de judecată, ci, dimpotrivă, el este confirmat prin soluționarea sesizării adresate Curții Constituționale. De asemenea, dreptul la apărare se realizează, pe de o parte, prin posibilitățile oferite părților de prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, iar pe de altă parte, prin recursul garantat părților de dispozițiile art. 25 din aceeași lege.

3. Nici motivul de recurs care vizează soluția pe fond nu poate fi reținut. Dispozițiile art. 134 din Constituție nu pot fi considerate un obstacol în calea stabilirii prin lege a unor penalități de întârziere aplicabile debitorilor — agenți economici —, indiferent de forma de organizare și de tipul de proprietate, precum și în calea actualizării periodice a nivelului acestor penalități în raport cu evoluția ratei dobânzii la creditele bancare.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 43*)

din 24 aprilie 1996

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Mihai Constantinescu — judecător
 Antonie Iorgovan — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 din Legea nr. 69/1991 privind administrația publică locală, invocată de Consiliul Județean Covasna, reclamant în Dosarul nr. 82/F/1994 al Curții de Apel Brașov.

Președintele declară ședința deschisă.

La apelul nominal făcut de magistratul-asistent se constată lipsa părților legal citate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Procurorul solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicată ca neîntemeiată.

Președintele completului de judecată declară închise dezbaterile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 1995, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosarul nr. 82/F/1994, Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 din Legea nr. 69/1991, invocată de Consiliul Județean Covasna.

În motivarea excepției se susține, în esență, că prevederile art. 115 din Legea nr. 69/1991 sunt contrare prevederilor art. 135 alin. (4) din Constituție, prin aceea că textul constituțional face trimitere numai la lege, iar textul din lege, la rândul său, face trimitere și la o hotărâre a Guvernului.

De asemenea, se susține că prevederile art. 115 din Legea nr. 69/1991 contravin și celor ale art. 72 din aceeași lege: „pentru că, în timp ce în primul se prevede că defalcarea se face potrivit legii, în cel de-al doilea, că defalcarea se face prin hotărâre a Guvernului“.

Exprimându-și opinia în baza art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată consideră excepția invocată nefondată.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată, deoarece „în perfectă concordanță cu dispozițiile art. 135 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora proprietatea publică aparține statului sau unităților administrației teritoriale, art. 115 teza 1 din Legea

nr. 69/1991 a împuternicit Guvernul să realizeze defalcarea din patrimoniul statului în patrimoniul comunelor, orașelor sau, după caz, al județelor“.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând Încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public și având în vedere dispozițiile art. 72 și ale art. 115 din Legea nr. 69/1991, raportate la Constituție, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Constată că, potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 și 3 din Legea nr. 47/1992, este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 din Legea nr. 69/1991, lege care a fost adoptată anterior Constituției, dar a început să producă efecte după intrarea în vigoare a Constituției.

Textul atacat avea următoarea redactare: „Defalcarea și trecerea în patrimoniul comunelor, orașelor sau, după caz, al județelor a bunurilor și valorilor de interes local din domeniul public și privat al statului, precum și trecerea sub autoritatea consiliilor locale sau, după caz, județene a regiilor autonome și societăților comerciale cu capital integral de stat, care prestează servicii publice stabilite prin prezenta lege, în sarcina consiliilor locale și județene, se vor stabili prin hotărâre a Guvernului“.

Legea nr. 24/1996 pentru modificarea și completarea Legii nr. 69/1991 a dat următoarea redactare art. 115, devenit art. 127, după republicare în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 18 aprilie 1996: „Defalcarea și trecerea în proprietatea comunelor, orașelor sau, după caz, al județelor a bunurilor și valorilor de interes local din domeniul public și privat al statului se fac prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii patrimoniului public și privat“.

Curtea a statuat, prin Decizia plenului nr. III din 31 octombrie 1995 privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, că excepția se menține, dacă noul text reține, în substanța sa, elementele din textul anterior apreciate ca neconstituționale.

Se observă că, deși noul text face trimitere la hotărârea Guvernului, ceea ce, potrivit autorului excepției de neconstituționalitate, ar fi contrar Constituției, în realitate, în noua sa redactare, textul schimbă fondul soluției, condiționând emiterea hotărârii de o reglementare viitoare.

Rezultă că, urmare a modificării textului, excepția este lipsită de obiect.

Pe de altă parte, invocarea încălcării prevederilor art. 135 alin. (4) din Constituție nu este fondată. Este ade-vărat că textul constituțional stabilește că alte bunuri decât cele menționate în art. 135 alin. (4) ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice se stabilesc prin lege, dar art. 115, în varianta anterioară, și art. 127, în forma actuală, din Legea

nr. 69/1991 au în vedere altă ipoteză, și anume defalcarea bunurilor de interes local din cele care constituie bunuri ce fac obiectul proprietății publice. Or, o asemenea operațiune se poate face desigur prin hotărâre a Guvernului, în apli-carea legii, în temeiul art. 107 alin. (2) din Constituție.

Față de considerentele arătate, în temeiul art. 135 alin. (4) și al art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 24 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 24/1996, invocată de Consiliul Județean Covasna în Dosarul nr. 82/F/1994 al Curții de Apel Brașov.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 24 aprilie 1996.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transferul, fără plată, al activelor și pasivelor unor compartimente din cadrul Institutului de Cercetări și Proiectări pentru Mașini Electrice, Transformatoare, Echipamente Electrice și Tracțiune Craiova la Societatea Comercială „Electroputere” — S.A. Craiova

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă transferul, fără plată, al activelor și pasivelor compartimentelor din cadrul Institutului de Cercetări și Proiectări pentru Mașini Electrice, Transformatoare, Echipamente Electrice și Tracțiune Craiova, precizate în anexa la prezenta hotărâre, la Societatea Comercială „Electroputere” — S.A. Craiova.

Ca urmare a acestui transfer, Societatea Comercială „Electroputere” — S.A. Craiova preia integral, pe bază de protocol, elementele de activ și de pasiv ale compartimen-telor transferate, conform datelor din bilanțul contabil la data de 31 decembrie 1995, precum și obligațiile juridice și de orice altă natură ale Institutului de Cercetări și Proiectări pentru Mașini Electrice, Transformatoare,

Echipamente Electrice și Tracțiune Craiova, cu privire la compartimentele transferate.

Art. 2. — Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Mașini Electrice, Transformatoare, Echipamente Electrice și Tracțiune Craiova își va diminua patrimoniul net cu valoarea elementelor de activ și de pasiv aferente compartimen-telor transferate Societății Comerciale „Electroputere” — S.A. Craiova, care își va majora capitalul social cu aceeași valoare.

Art. 3. — Personalul aferent compartimentelor preluate de către Societatea Comercială „Electroputere” — S.A. Craiova se consideră transferat.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul industriilor,
Alexandru Stănescu

Ministrul cercetării și tehnologiei,
Doru Dumitru Palade

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 17 iulie 1996

Nr. 575

ANEXĂ

LISTA

**compartimentelor din cadrul Institutului de Cercetări și Proiectări pentru Mașini Electrice,
Transformatoare, Echipamente Electrice și Tracțiune Craiova, care se transferă
la Societatea Comercială „Electroputere” — S.A. Craiova**

Nr. crt.	Denumirea compartimentului transferat
1.	Atelier de cercetare-dezvoltare „Locomotive“
2.	Atelier de cercetare-dezvoltare „Rame electrice“
3.	Atelier de cercetare-dezvoltare „Transformatoare“
4.	Atelier de cercetare-dezvoltare „Aparataj electric“
5.	Atelier de cercetare-dezvoltare „Echipamente complexe“
6.	Atelier de cercetare-dezvoltare „Mașini electrice“
7.	Biblioteca tehnică

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unor imobile în proprietatea publică a statului și în administrarea
Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, fără plată, din patrimoniul Societății Comerciale „Neptun—Olimp” — S.A. în proprietatea publică a statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ a unor imobile cu bunurile aferente, precum și a terenurilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Capitalul social al Societății Comerciale „Neptun—Olimp” — S.A. se micșorează cu valoarea de inventar, actualizată potrivit prevederilor legale, a imobilelor

cu bunurile aferente, precum și a terenurilor transmise, iar patrimoniul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ se majorează corespunzător.

Art. 3. — Predarea-primirea bunurilor prevăzute la art. 1 din prezenta hotărâre se va face pe bază de protocol, încheiat între părți, în termen de până la 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Personalul preluat ca urmare a aplicării prevederilor art. 1 din prezenta hotărâre se consideră transferat.

p. PRIM-MINISTRU
FLORIN GEORGESCU,
ministru de stat, ministrul finanțelor

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Viorel Hrebenciuc
p. Ministru de stat,
ministru finanțelor,
Nicolae Constantinescu,
secretar de stat
Președintele Fondului Proprietății de Stat,
Emil Dima
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

LISTA

**imobilelor cu bunurile aferente, precum și a terenurilor transmise, fără plată,
în proprietatea publică a statului și în administrarea Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“**

	Societatea comercială de la care provin bunurile	Unitatea la care se transmit bunurile
Hotel și restaurant „Arad“, cu bunurile și terenul aferent, în suprafață de 7.792 m ² , din care suprafața construită 2.379 m ² , din Stațiunea Neptun–Olimp, județul Constanța	Societatea Comercială „Neptun–Olimp“ — S.A., județul Constanța	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“
Imobilele 4 și 5, cu bunurile și terenul aferent în suprafață de 3.125 m ² , din care suprafață construită 755 m ² , precum și terenurile de tenis și minigolf, din Stațiunea Neptun–Olimp, județul Constanța	Societatea Comercială „Neptun–Olimp“ — S.A., județul Constanța	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, telefon 668.55.58 și 614.17.39.